

Murad Ali Cehri

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz Şehitlerimize

Şehadet şerbetini içerek fanilik gömleğini sıyırdılar şerefle.

Rahmet eylesin Rabbimiz cümlesine.

Onların sayesinde kurtuldu ebedi yurdumuz.

Aldığımız herbir nefesi o yiğitlere borçluyuz.

Murad Ali Cehri

Aslâ!

Sadece
Gökyüzünde uçarken gördük onları
Aklımıza gelmedi
Sapan kuşanmak
Taş atmak
Yalnızca sevmeyi bildik

Cami avlusunda koştuk onlara
En fazla
O da
Yem atmak için
Uçurup oynamak için

Çoğu havalanırdı o zaman
Gökyüzüne
Oradan
Bakarlardı bizlere

Taş mı?
Atmadık hiç
Sapan mı?
Hiç kuşanmadık
Bulutlara koşup dursunlar diye
Sevdik sadece

Murad Ali Cehri

Aslanlar

Allah'ın aslanları çıktılar yola
Fırat'ın doğusuna vardıklarında
Abdsi, İngiliz, Almanı
Yetmiş iki millet
Yerlerinden sıçradı

BM'yi toplanmaya çağırdılar
Sırtlanlar, kendilerince hırladılar

Eskisi gibi değildi Türkiye
Sığmıyor kabına, eğmiyor boyun niye
Varız diyor biz de
Çünkü İslam'ın umudu
Çünkü Asya'nın hududu

Yiğitler
Biz korumaz isek serhaddi
Kim korur
Sıra dağlar gibi
Kim durur

Allah'ım
Aslanlarımızı muhafaza et
Kollarında adalet ve kuvvet
Mübarek olsun yazımız
Yankılansın avazımız

Zaferle dönsünler yurda
Selam olsun al bayrađa
Selam olsun ordumuza

Murad Ali Cehri

Bekle Sabahı

Şurda sabâha ne kaldı
Çoğu gitti azı kaldı
Üşüdü titrek ocaklar lâkin
Ne hazânı kaldı ne boranı
Ne kaldı ilkbahâra şurda
Çoğu gitti azı kaldı
Üzme umudunu bekle sabâhı
Gerçi çok sürdürü gecelerin âhı
Fakat unutma çünkü
Her kışın bir bahârı
Her gecenin vardır bir sabahı
Şurda sabâha ne kaldı
Çoğu gitti azı kaldı
Murad Ali Cehri

Bir İkinci Vakti

Başını kaldırıp gökyüzüne

Şu okunan ikinci ezanıyla

Ruhun çıktığında arşa

Beyaz bulutları, mavi gökyüzünü aşıp çıktığında

Ersin

Belki kemerbeste-i ubudiyette

Vasıl olursun

Belki sinendeki tozları

Şöylece üflersin

Arınıp yetersin

Özlediğin huzura

Murad Ali Cehri

Birinci Zamir

Benliđim

Nokta değil âlemim

Ben benim deđilim

Yunus olan bedenim

Murad Ali Cehri

Cennet Yüzlüdür Onlar

Cennet yüzlü analardır bize hayat kaynağı
Onlardır her evin gönül ocağı
Onlardır masum yavruların sıcak kucağı
Annedir bazen de babadır onlar

Dert ortağıdır hayat yoldaşı
Şifa olur her hastalığa kuru bir aşı
Âk düşse de saçlarına gelindir yaşı
Leyla'dır bazen de Şirin'dir onlar

Murad Ali Cehri

Çocuklar

Üzülmesin çocuklar

Bükülmesin boyunları

Gözlerinden yaşları

Akmasın çocukların

Her biri başka bir çiçek

Yolunmasın yaprakları

Kırılmasın dalları

Üzülmesin çocuklar

Kötülük kol gezer olmuş

İyilik bir varmış bir yokmuş

Yine de anlatılsın masallar

Üzülmesin çocuklar

Büyüdü dünya, geçtikçe gün

İlerledikçe zaman, azaldı insan

Hiç değilse bir küçük an

Üzülmesin çocuklar

Üzülmesin çocuklar

Cennet var...

Hak yerini bulduğunda

Sonsuzluğa dek mutlu olacaklar

Murad Ali Cehri

Erciyes'im

Erciyes'im doludur kar
Erir karı gelir bahar
Deli deli suyu akar
Severim ben Erciyes'i

Çiçek çiçek ovası var
Tekir gibi yaylası var
Göçerlerin obası var
Severim ben Erciyes'i

Yücelerden yüce başı
Sanki taşır ulu Arş'ı
Sayılmaz bilinmez yaşı
Severim ben Erciyes'i

Murad der ki: Ağlar her gün
Deli gönlü çağlar bugün
Erciyes'im sana düğün
Severim ben Erciyes'i
Murad Ali Cehri

İnsanlar

İnsanlar mutsuz, yorgun
İnsanlar aç, dileniyor
İnsanlar vatanlı
İşgal edilmiş toprakları

...

İnsanlar şursuz
Esaret altında zihinleri

...

İnsanlar birer köle
Biri diğerine
Biri paraya
Biri makama

...

İnsanlar korkuyor
Ya bizim de başımıza gelirse diye
Çünkü insan kalamayanlar var içimizde
Düşünmüyorlar
Ne kendilerini ne başkalarını

...

İnsanlar var
Gece gündüz demeden
Memleket için çarpışan
Şinesini siper yapan
İnsanlar var gazi
İnsanlar var yücelip şehit olan

...

İnsanlar var bir noktada boğulan
Bir ekranda kaybolan
Bir tuşla heba olan
İnsanlar var dünyaya sığmayan
Ufuklara koşan
Kimi a'la-yı illiyinde
Kimi esfel-i safilinde
Biri elmas ruhlu
Biri kömür
İnsanlar var katar ömrüne ömür
İnsanlar var yatar durur
Kimisi baba
Kimisi anne...
Kimisi bir çocuk
Daha küçük
Layık şefkate

...

İnsanlar var çaresiz çöpten topluyor
İnsanlar var beğenmeyip çöpe atıyor

...

İnsanlar var şiirle dolu
Yolu Allah yolu

...

Bir insan var ki
İki cihan sultanı
Bütün varlığın
Tüm insanların
Sevinç kaynağı.

Murad Ali Cehri

Kara Sevda

Es, nun, ra aşkıyla esridim

Bir esrara düřtüm esirim

Murad Ali Cehri

Onun Sesi

Tık tık atan kalbi
Ve garip sesi,
Kurcalıyor gibiydi,
Ta öteleri.
Alıp götürüyordu beni kendimden.
Niçin sayıyordu saniyeleri?
Durmadan, usanmadan yıllardır;
Kovalıyordu yelkovan, akrebi.
Ondan gelen sesler,
Veriyordu haber;
Kısacık bir ömrü,
Hatırlatıyordu ölenler.
Zaman ise aldırmıyordu,
Çölün kumları gibi akıp gidiyordu.
.....ve sonra...
Sesler,
Sessizlik oluverdiler.
Murad Ali Cehri

Öz

Aşk, sevda özümüz,
Meçhul sevgiliye iki gözümüz,
Ağlar; durmaz, gece gündüz,
Mayamız, közdür.

Susarsak; alev alev yanarız,
Şafaklar gibi kanarız,
Bir meçhulü bin kez anarız,
Mecnundur, adımız.

Murad Ali Cehri

Perdeler

Sabahın karanlığında
Göremiyorum...
Sımsıkı kapalı
O kalın perdeler
O ... perdeler
Bırakmıyor penceremi
Gerçi pek değişmeyecek gerçek
Çünkü bir kıyıya atılmış gibi...
Şehrin bir ucunda
Çünkü bir kıyıya atılmış gibi...
Göz nurumu akıttığım...
Fakat kimseler anlamaz...
Bazen ben bile kendimi...
Gölgeler belli belirsiz
Sabaha az var
Ama keşke doğsa güneş
Bu kadarına bile dayanmaz yürek
Bir ışık, bir nefes...

Bir ışık, bir nefes lazım
Yeniden kalkmak için ayağa
Filizlenip çıkmak için
Gayret ve ümit
Fikrimin âfâkına...
Koşmalı
Gelirse yeri
Bir ağaç gibi
Durmali
Zümrüd-ü Ankâ misali
Doğmalı özünden
Belki o zaman
Yırtılır nice perdeler
Azmin gücü dağları deler

Gözle ufukları
Ümidim... "Az kaldı!"
Gelecek ruhumun
Nefesi, ışığı.

Murad Ali Cehri

Sözde Özne

Aydınlandı âlemim

Nokta değil âlemim

Ne kitabım ne defter

Hayat yazan kalemim

Murad Ali Cehri

Ufuk

Güneşin doğduğu yere,
Çizgisine ufkun,
Kanat açıp uçmak istiyorum.
Bir ilâhi emir var sanki ruhuma,
Koşmak... Yağız atlarcasına,
Zamanı aşmak,
Ufka bir çizgi çekmek istiyorum.
Delicesine fikirlerle,
Çağlar açmak,
Tarihimizi bir kez daha şahlandırmak,
Dünyayı tersine çevirmek istiyorum.
Kanatlanıp uçmak istiyorum,
İlahî ışığın parladığı yere,
Varmak ümidiyle ufuk çizgisine,
Kanat açıp uçmak istiyorum.

Murad Ali Cehri

Yarış Atı

Bir yarış atırken
Ot taşıttılar ona
Kıstı gözlerini
Koşmak istedi
Ama deli bir yük vardı sırtında...
Bir gün böyle iki gün böyle
Git gide "Gitmez!" demeye bařladı
Ve bir gün řahlanıp
Yüküyle birlikte
Her şeyi sırtından atıp
Vurdu ön ayaklarını...
Kopardı prangalarını birdenbire
Ve kořtu yeniden dođru güneře!
Murad Ali Cehri

Yaşama Sevinci

Ey insanoğlu!
Umutsuzlukla başını eğme öne
Kaldır gözlerini ve semayı gözle
Yıldızları, güneşi, bulutları...
Kuşları seyret
Ağaçlara hayran kal
Birer adam gibi ayakta duruşlarına
Sarı çiçeklerden... her bir renkten bir öz al
Ve bir bal yap onu
Güzel kelimeler...
Huzur veren, iyilik saçan cümleler...
Bunları bir dostuna ver,
Muhtaç bir kimseye...
O mutlu oldukça sevin sen de
Nimetleri verene şükür
Çiçekler sayısınca şükür...
Murad Ali Cehri

Yaşama"k"

"Hayat o kadar kısa ki istersen yaşama"

Nasıl anlarsın bunu?..

Bu cümleden sonra

Demeyin "Nereye hayrola?"

Beni gönderirsiniz belki, İstanbul'a

...vapurla

Şen şakrak, volta atmaya

Murad Ali Cehri

Yedinci Zamir

Bizi ne biz ifade eder

Ne senle ben

Bir yedinci zamir var

İfade edilmeyen

Murad Ali Cehri

Yevm-i Fasıl

Bir yevm-i fasıl açılır günü gelince
Saatler sonsuzluđu gösterdiđinde
Hak ile batıl, iyi ile kötü, güzel ile çirkin belli olur
Hak elbet yerini bulur

Kimi sevinir
gider uçmađa
Kimi özenir
toprak olmaya
Murad Ali Cehri